

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 39/11
02.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.184/11 од 03.06.2011. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7 Пр.бр.1359/11 од 30.03.2011. године и правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-206 Прж.бр.10310/11 од 08.04.2011. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 02.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДА СЕ пресуда Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-206 Прж.бр.10310/11 од 08.04.2011. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-206 Прж.бр.10310/11 од 08.04.2011. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног R.I. из П. и потврђена пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7 Пр.бр.1359/11 од 30.03.2011. године којом је окривљени R.I. из П. оглашен кривим за прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, који је учињен у време, на начин и у месту ближе означеном у изреци тог решења, па је осуђен на плаћање новчане казне у износу од 100.000,00 динара, изречена му је заштитна мера одузимања предмета прекршаја - путничког возила марке "BMW1 118Д" и обавезан је на плаћање трошкова поступка у износу од 1.000,00 динара. Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости против наведених пресуда због повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези члана 81. и члана 229. став 5. Закона о прекршајима. У захтеву истиче да су разлози побијаних пресуда нејасни и противречни и да у разлозима нема одлучних чињеница. Сматра да првостепени прекршајни суд није ценио све доказе који су ишли у прилог окривљеном, а који су садржани у записнику о претресу пред прекршајним судом од 30.03.2011. године и односе се на чињеницу да окривљени често одлази у Македонију јер тамо поседује фирму, која је власник одузетог возила, да има пуномоћје за управљање тим возила, као и дозволу за рад издату од Агенције за запошљавање Републике Словеније. На ове околности је указивано и у жалби, међутим, како их ни другостепени суд није ценио и он је учинио исту повреду правила поступка из члана 81. Закона о прекршајима, будући да сви ти докази представљају одлучне чињенице за утврђивање постојања елемената прекршаја из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона за који се окривљени терети. Такође, истиче да се у образложењу другостепене пресуде наводи да су у конкретном случају повређене одредбе Уредбе о обавези регистрације моторних возила којим управљају лица са пребивалиштем у Републици Србији, па је нејасно које материјално право је окривљени повредио, Царински закон или наведену Уредбу, коју првостепени суд уопште и не спомиње. На овај начин, дати разлози другостепене пресуде су супротни изреци и разлозима првостепене пресуде. Указује да су, ако је у питању само примена члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, судови били у обавези да цене одлучну чињеницу да ли одузето возило које служи свом власнику, будући да је окривљени сувласник фирме у Македонији, представља робу у смислу члана 63. Царинског закона, с обзиром да се не увози ради продаје. Поред тога, наводи да је другостепени суд учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези са чланом 229. став 5. Закона о прекршајима, јер није одлучио о жалби Предузећа Е.Т. ДОО С, које је власник одузетог возила. Предлаже да суд уважи захтев и укине обе побијане пресуде.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Основано се наводима захтева указује да су разлози дати у образложењу другостепене пресуде супротни изреци и разлозима првостепене пресуде. Ово стога што је првостепеном пресудом окривљени R.I. оглашен кривим за прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, а у образложењу другостепене пресуде је наведено да је правилно првостепени суд утврдио да се у радњи окривљеног стичу законска обележја бића прекршаја за који је окривљени оглашен кривим, јер су повређене одредбе Уредбе о обавези регистрације моторних возила којима управљају лица са пребивалиштем у Републици Србији. У првостепеној пресуди наведена уредба се не спомиње, нити прекршај прописан чланом 292. став 1. тачка 3. Царинског закона упућује на ту уредбу, па је побијаном пресудом Вишег прекршајног суда, којом је одбијена жалба браниоца окривљеног и потврђена првостепена пресуда, повређена одредба члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима, јер је та пресуда противречна сама себи, наведени разлози су нејасни и у знатној мери противречни и не указују са сигурношћу који је прекршај окривљени учинио. Ово нарочито и стога што је при оцени жалбених навода у вези постојања овлашћења окривљеног да управља спорним возилом Виши прекршајни суд нашао да ти наводи нису од утицаја на кривицу окривљеног, јер наведено овлашћење уредбом није предвиђено као услов за управљање возилом.

Затим, побијаном пресудом Вишег прекршајног суда су повређене и одредбе из члана 81. Закона о прекршајима, јер нису са једнаком пажњом испитане и утврђене чињенице које терете окривљеног и оне које му иду у корист, а које се односе на околности да окривљени има фирму у Македонији и да због тога често одлази у Македонију, да је спорно возило узео од своје фирме, да има пуномоћје за управљање истим и да поседује дозволу за рад издату од Агенције за запошљавање Републике Словеније. При том, по налажењу Врховног касационог суда, оцена ових околности треба да буде у вези са прекршајем из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, за који је окривљени оглашен кривим.

Увидом у списе предмета Прекршајног суда II-7 Пр.бр.1359/11-7 се види да су жалбу против првостепене пресуде изјавили бранилац окривљеног и ДПУ Е.Т. ДОО С, као власник путничког возила, који побија одлуку о изреченој заштитној мери. Међутим, побијаном пресудом Вишег прекршајног суда одлучено је само о жалби браниоца окривљеног, на који начин је учињена битна повреда правила поступка прописана чланом 385. став 3. Закона о кривичном поступку, која се сходно примењује на основу члана 227. Закона о прекршајима, и којом је прописано да о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује једном одлуком. Са изнетих разлога, налазећи да су у прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка од утицаја на законито и правилно доношење одлуке, Врховни касациони суд је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима уважио захтев и укинуо другостепену прекршајну пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање Вишем прекршајном суду, Одељењу у Нишу, који је дужан у свему да поступи по члану 269. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.